

også på dette felt meget vigtigt. Og jeg vil gerne opfordre regeringen til over for Miljøudvalget at komme med en samlet redegørelse for de miljøtiltag, som er iværksat internationalt for at begrænse udvaskningen af næringsalte. Hvor langt er vi kommet? Kan vi være tilfredse med indsatsen? Hvordan følger vi op?

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er overordnet enig i forespørgerens sigte om at sikre, at tålegrænsen overholdes og iltsvindet undgås. Ud fra det, vi i Kristeligt Folkeparti kalder forvalterskabstanken, dvs. menneskers rolle som ansvarlige forvaltere af jordens ressourcer, bliver vi selvfølgelig også bekymrede, når vi pludselig oplever iltsvind af de dimensioner, vi har set i sensommeren og fortsat ser.

Selv om vi er indforstået med sigtet i denne forespørgsel, så er vi til gengæld knap så sikre på, at vi vil være indforstået med, hvad det er, sigtekorner rettes imod, ikke mindst hvorfor det lige sker netop nu. Det kraftedige iltsvind hen over sommeren har fået sat gang i debatten og følelserne, og det er der såmænd ikke noget galt i. Men der er noget galt i, hvis man på baggrund af iltsvind og inden man har undersøgt det nærmere, straks falder over de sædvanlige sydebukke. Det er selvfølgelig en let løsning, men det er ikke den rigtige løsning.

De første iltsvind i de danske farvande af politisk betydning blev konstateret i 1981. I 1987 vedtog man den første vandmiljøplan med krav om at reducere udledningen af fosfor med 80 pct. og kvælstof med 50 pct. Disse mål er i alt væsentligt nået for byerne. Og uanset om man læser med røde eller blå briller, så har landbruget siden 1990 sænket sin udledning af kvælstof ganske væsentligt. Alligevel oplever vi det værste iltsvind nogen sinde.

Der er ingen umiddelbar logik i, at løsningen, når den samlede udledning af kvælstof trods alt er reduceret og ikke steget, skal være så enkel, at det er landbruget alene, der er årsagen. Alle optræder godt nok, som om der kan fastlægges entydige kendsgerninger, men økosystemet i de danske farvande er så kompliceret, at det i praksis kun er muligt at se tendenser, men dem kan man åbenbart godt indrette hele sit verdensbillede efter.

Nogle prognoser siger, at landbruget er skyld i 80 pct. af kvælstofudledningen i f.eks. Limfjorden og Mariager Fjord, men det forklarer ikke, hvorfor vi så først i år oplever det værste ilt-

svind nogen sinde. Det burde vi have haft, dengang landbrug og industri for alvor udledte kvælstof. Sagen er jo, at det er meget komplekst, og at der er meget, der skal skydes med skarpt efter, hvis forekomsterne af iltsvind skal nedlægges eller nedbringes. Det er f.eks. klart, at vi i Østersøregionen mere intensivt end hidtil skal sikre, at alle gør en indsats i forhold til dette.

Kl. 14.45

Vi mener altså, at det vil være på sin plads at rette sigtekorneret lidt mod variablerne, inden vi drager forhastede konklusioner. Når det så er sagt, vil jeg gerne understrege, at Kristeligt Folkeparti er enig i, at udledningen af kvælstof og fosfor stadig skal nedbringes, men det er at underminere arbejdet hen imod Vandmiljøplan III, hvis man på forhånd fastlægger de kriterier, der skal opereres efter.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg synes, vi har haft en god debat i dag.

Som jeg også har sagt tidligere, har regeringen iværksat en række initiativer, som skal medvirke til at nå de ambitiøse mål, som regeringen har for beskyttelsen af natur og miljø. Vi er således ikke uenige om målene, men vi er uenige om fremgangsmåden. Som jeg også har sagt tidligere, er det vigtigt for regeringen, at vi baserer vores beslutninger om beskyttelse af natur og vandmiljø på et godt og gedigent fagligt grundlag.

Selve debatten om iltsvind er en meget kompleks og indviklet debat, og når man ser historisk på, hvad der er gjort eller ikke gjort, bliver debatten endnu mere indviklet. Derfor er det svært at overstå en diskussion om iltsvind på nogle korte øjeblikke, og jeg skal derfor opfordre til, at vi i hvert fald ikke forsøger at fortælle nogen i befolkningen, at det er enkelt. Nu tror jeg faktisk, at befolkningen er særdeles godt bevandret og ved, at det er meget problematisk, og at der er mange faktorer, som spiller ind.

Jeg er også nødt til at sige, at man kan godt have en lang diskussion om det som f.eks. den, Enhedslisten har rejst. Vi kan godt diskutere, om vi ikke skulle gøre et eller andet nu, beslutte noget og tage fat i nogle håndtag, men hvis man f.eks. betragter den indsats, der er gennemført de seneste 10-15 år på vandmiljøområdet – og det er jo en indsats, der har været bred enighed om – mener vi faktisk, det er usagligt at sende et signal om, at vi i løbet af nogle få måneder kan